

Yttrande till näringsdepartementet över betänkandet (SOU 2006:99) En ny konkurrenslag

Dnr 801 37-07/112

2007-04-25

Näringsdepartementet

Kronofogdemyndigheten (KFM) har inhämtat yttrande från östra, mellersta och södra indrivningsavdelningen över förslaget i rubricerade betänkande om regler om näringsförbud. Östra avdelningen - som för hela KFM:s räkning handlägger mål om handräckning enligt konkurrenslagstiftningen - har yttrat sig över hela betänkandet.

KFM har inte några synpunkter att lämna på Konkurrensverkets rapport (2006:3) Tröskelvärden för koncentrationsprovningar.

Sammanfattning

KFM tillstyrker förslaget om en ny konkurrenslag. Vidare tillstyrker KFM att näringsförbud ska kunna meddelas vid allvarliga överträdelse av konkurrensreglerna. Däremot delar KFM inte uppfattningen att det ska finnas en särskild regel om undantag från näringsförbud i de fall en person i väsentlig mån har medverkat till att underlätta Konkurrensverkets utredning.

Därutöver vill KFM framhålla att de näringsidkare som kan komma att meddelas näringsförbud med stöd av den bestämmelse som föreslås i 2 a § lagen (1986:436) om näringsförbud (NL) sannolikt i stor utsträckning består av personer som är aktörer i flera länder. Detta är ytterligare ett skäl till att reglerna om näringsförbud snarast bör förbättras. Det gäller bl.a. förslaget om att företrädare för filialer till utländska företag ska kunna meddelas näringsförbud och frågan om näringsförbudets verkan utomlands, se Ekobrottsmyndighetens rapport (2004:2) om näringsförbudens efterlevnad.

Fastställande av konkurrensskadeavgifter (7 kap.)

KFM har inte något att erinra mot att Konkurrensverket får möjlighet att besluta om konkurrensskadeavgift i ärenden som inte är tvistiga. KFM tillstyrker därför den bestämmelse som föreslås i 3 kap. 14 § utsködningsbalken om att ett godkänt föreläggande ska kunna verkställas på samma sätt som gäller för strafföreläggande och ordningsbot.

Näringsförbud (15 kap.)

KFM tillstyrker förslaget om regler om näringsförbud på konkurrensrättens område. Då ett förbud får konsekvenser för såväl företaget som den som åläggs förbud, samtidigt som reglerna har en preventiv effekt, är det angeläget att näringsförbud ska kunna meddelas vid allvarliga överträdelse av konkurrensreglerna.

Däremot anser KFM att den bestämmelse som föreslås i 3 § tredje stycket NL om att näringsförbud inte ska anses påkallat från allmän synpunkt om den som kan komma i fråga för ett förbud har medverkat till att i väsentlig mån underlätta Konkurrensverkets utredning, utredningar som görs av konkurrensmyndighet i ett annat EU-land eller av kommissionen inte bör införas. Att det i en motsvarande situation kan bli aktuellt med nedsättning av konkurrensskadeavgiften (3 kap. 14 § förslaget till ny konkurrenslag) är inte skäl nog att frångå de principer som gäller enligt lagen om näringsförbud för när ett förbud ska meddelas. Det är lämpligheten att bedriva näring med hänsyn till risken för framtida otillbörliga förfaranden - prognosen - som ska bedömas. Att ett förbud främst ska vara framåtsyftande i förening med att 2 a § NL ges en fakultativ utformning samtidigt som presumptionsregeln (3 § andra stycket NL) endast gäller brottsfallen innebär att det knappast finns något behov av den undantagsregel som föreslås.

KFM vill också framhålla att det är angeläget att 4 § NL ändras, så att företrädare för bl.a. filialer till utländska företag kan meddelas näringsförbud. Vidare vill KFM peka på att reglerna om näringsförbud enligt vad som redovisas på s. 579-580 och 596 i betänkandet är nationellt begränsade när det gäller möjligheterna att meddela förbud och verkan av ett näringsförbud. Då de personer som kommer att få förbud på grund av överträdelse av konkurrensreglerna sannolikt i stor utsträckning består av personer som är aktörer i flera länder är det angeläget att reglerna om näringsförbud snarast blir föremål för en översyn också när det gäller näringsförbudets nationella begränsning, jfr EBM:s rapport s. 28 och 41 f.

Handräckning hos KFM (18 kap.)

KFM har inte något att erinra mot 5 kap. 10 § i förslaget till ny konkurrenslag, där det anges att bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning ska gälla med undantag för att KFM inte i förväg ska underrätta den hos vilken undersökningen ska genomföras. Bestämmelsen föreslås få den lydelse som 53 och 53 b §§ konkurrenslagen fick den 1 juli 2006, då forumregeln i 16 kap. 10 § UB avskaffades i samband med att en rikstäckande kronofogdemyndighet bildades.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. Vid den slutliga handläggningen har också närvarit biträdande processägaren Karin Berglöf Hedar och verksjuristen Ann-Marie Ahlqvist, föredragande.

Eva Liedström Adler
Rikskronofogde

Ann-Marie Ahlqvist
Verksjurist